

№ 271

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 14 октомври 2011 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №266 по описа за 2011 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Г.С.К.*** против решение №511 от 01.07.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №190 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е изменено наказателно постановление №23-2301902 от 11.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) - София област, издадено срещу Г.С.К.***, в качество управител (длъжностно лице) на *** ЕООД, като за нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ), наложеното му на основание чл. 414, ал. 3 от КТ административно наказание „глоба“ в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв. е намалено на 1 000 (хиляда) лв. съобразно правилата за определяне на наказанието по чл. 27 и сл. от ЗАНН, поради наличие на предпоставки по чл. 27, ал. 3 от ЗАНН.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд - Перник е неправилно и незаконосъобразно. Сочи се, че първоинстанционния съд неправилно не е отчел наличие на груби нарушения на административнопроизводствените правила от актосъставителя при съставянето на АУАН, както и такива от страна на наказващия орган при издаване на НП. На тези основания от касационния съд се иска отмяна на атакувания съдебен акт и произнасяне по същество чрез отмяна изцяло на процесното НП.

Касационният жалбоподател не се явява в съдебно заседание. Представява се от адв. Кроснев. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ“ - София област не се явява и не изпраща представител. В Административен съд -

Перник е депозирано възражение от негово име срещу касационната жалба, като се застъпва становище за правилност и законосъобразност на първоинстанционното решение.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, поради което решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като правилно и съобразено със закона.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) и прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районен съд - Перник е възприел фактическите обстоятелства по делото на база на данните, внесени чрез представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства. Въз основа на тях от фактическа страна е прието за безспорно установено, че на 28.06.2010 г. в 00:30 h жалбоподателят Г.К.***, в качество управител на ***ЕООД, е допуснал до работа като „бояджия“ лицето О.Ю.Я.***, без сключен със същото писмен трудов договор преди постъпването му на работа. При последвала документна проверка в сградата на Дирекция „ИТ“ - София, отдел Перник е предоставен граждански договор с Я*** от дата 28.06.2010 г. Нарушението е установено в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „ИТ“- София област, в строителен обект в гр. Перник. Вследствие това и след извършена на 02.07.2010 г. и документна проверка, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка Районен съд - Перник е приел от правна страна, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени без допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи издадения правораздавателен акт или ограничаващи правото на защита на наказаното лице, които да съставляват основания за неговата отмяна. Относно размера на наложеното административно наказание „глоба“ районният съд е намерил същото за несправедливо наложено в размер над минимума предвиден за съответното нарушение, при несъобразяване с правилата за определяне на наказанието по чл. 27 от ЗАНН и с целите на административното наказване по чл. 12 от ЗАНН и предвид доказателствата, е намалил същото, като го е редуцирал до минимума предвиден в санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ.

Настоящата съдебна инстанция споделя позицията на районния съд и в този смисъл намира касационната жалба за неоснователна, като съображенията за това са следните:

При извършената касационна проверка не беше установена твърдяната в жалбата незаконосъобразност и неправилност на

първоинстанционното решение. Жалбоподателят не е посочил конкретни основания за касиране на атакувания съдебен акт, извън бланкетно включените „незаконосъобразност“ и „неправилност“, които настоящият съдебен състав да обсъди. Въпреки това при извършената и следваща се задължителна служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и във връзка с твърденията за допуснати груби нарушения на правилата за водене на административнонаказателно производство, които не са били отчетени от районния съд, пороци на решението на първата инстанция в този смисъл не бяха установени.

Оплакването, че АУАН не е съставен в момента на проверката е несъдържателно и неправилно. В атакуваното решение е отчетен фактът, че проверката е извършена на два етапа – на място – в обекта – на 28.06.2010 г. и такава – по документи на 02.07.2010 г. Действията си проверяващите органи са обективизирали в протокол, предявен и връчен на нарушителя на 06.07.2010 г. и послужил като писмено доказателствено средство, част от доказателствата за даване начало на производството по налагане на административно наказание със съставяне на АУАН. Актът е съставен на 06.07.2010 г. след приключване на цялостната проверка по случая, когато е и надлежно връчен на К.. Никъде в своите разпоредби ЗАНН не съдържа правило АУАН да се съставя в момента на установяване на нарушението. За да се сложи начало на производството актосъставителят следва да изясни обстоятелствата около нарушението и да събере доказателствата, които го потвърждават, за да може след това наказващият орган да извърши своята преценка за необходимост или не, от налагане на наказание. Поради това и самият ЗАНН в чл. 34, ал. 1, изр. 2 предвижда 3-месечен срок от установяване на нарушението, в който актът следва да бъде съставен. В този смисъл, като не е отчел наличие на допуснати нарушения във връзка с процесния АУАН и момента на неговото съставяне, районният съд е приложил правилно закона, като се е основал и на установените по делото обстоятелства във връзка с приетите в производството пред него доказателства.

Твърдението в жалбата, че нарушителят не е бил запознат в детайли с извършената проверка и с обстоятелствената част на АУАН, с което е било ограничено правото му на защита, намираме за неоснователно и бланкетно включено. Връчването на АУАН се удостоверява с подпис на нарушителя, какъвто в случая е положен от лицето на дата 06.07.2010 г. Както чл. 43, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН гласи „ актът ... се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише ...“ от което следва извод, че щом подпис е положен, следователно лицето се е запознало със съдържанието на АУАН. Възражения от страна на жалбоподателя, че не му е предоставена такава възможност не са направени. Правилно районният съд е приел АУАН за надлежно съставен предявен и връчен срещу положен от нарушителя подпис.

Развитото в съдебното заседание пред касационния съд от страна на жалбоподателя оплакване, че АУАН е връчен в присъствието на само един свидетел, също не намираме за основателно. Правилото на чл. 40 от ЗАНН съдържа указание за

съставяне на АУАН „в присъствието на свидетелите, присъствали при извършване или установяване на нарушението ...” , но не и колко на брой трябва да са същите. От граматическия анализ на текста следва, че свидетелите могат да са един или повече от един, но не и непременно двама. Указание за точния брой на свидетелите се съдържа в ал. 2 на чл. 40 от ЗАНН, но относно случаите в които свидетели липсват или при невъзможност акта да се състави в тяхно присъствие, което обяснява усложняването на процедурата и необходимостта същите да са двама на брой.

Относно решението на районния съд да намали така наложеното наказание, за същото нарушение, в размер на минимума, предвиден за извършеното от жалбоподателя деяние, намираме това за правилно и съобразено с изискванията на ЗАНН във връзка с правилата за определяне на наказанието и целите на административното наказване, поради което не е налице неправилно приложение на закона.

Предвид гореизложеното, след извършената служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон на атакувания съдебен акт, настоящият касационен състав смята, че решението на първата съдебна инстанция не страда от пороци, които да са основание за неговата отмяна или изменение. Предвид това касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна, а атакуваното решение оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 222, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №511 от 01.07.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №190 по описа на съда за 2011 г., с което е *изменено* наказателно постановление № 23-2301902 от 11.10.2010 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда”– София област, издадено срещу Г.С.К.***, в качество управител на *** ЕООД, като за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, наложеното му на основание чл.414, ал. 3 от КТ административно наказание „глоба” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лв. е *намалено* на 1 000 (хиляда) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/